

4 Δεκεμβρίου 1974.

A : ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Τώρα που στέγνωσαν τα δάκρυα από τα κουρασμένα και γερασμένα παράκαιρα πρόσωπα, τώρα που έχει περάσει ή οργή κι ή αγανάκτηση και ή κατάθλιψη κι ή απελπισία, πρέπει να σκεφτούμε: Ν' αναλογιστούμε τι έγινε, πως έγινε, ποια ήταν ή δική μας θέση και ποια είναι. Και ν' αποφασίσουμε. Λευτερωμένοι πια από όνειρα και πλαστούς μύθους, λυτρωμένοι από την ψεύτικη ελπίδα και την καμουφλαρισμένη απάτη. Εξαγνισμένοι από την αιχμή του πόνου του προσωπικού κι εξιλεωμένοι από τα αίματα τα ομαδικά, ν' αποφασίσουμε.

Ποτέ πια δεν πρέπει να πληρώσουμε, να πληγωθούμε να υποφέρουμε για κάτι που δεν κάναμε, που παραλείψαμε να κάνουμε.

Ήμασταν ευτυχισμένοι. Ήμασταν τίμιοι, ανεκτικοί και φιλελεύθεροι. Και ζούσαμε στη γαλήνη και στη ξεγνοιασιά και πληρώνουμε τώρα την ένοχη σιωπή μας.. Ήμασταν, οι πολλοί κι είμαστε και τώρα οι πολλοί. Από μας εξαρτιόταν ή μοίρα μας και δεν την πήραμε στα χέρια μας. Ακόμα από μάζ εξαρτάται. Ποτέ πια δεν πρέπει να πληρώσουμε για κάτι που δεν κάναμε.

Πρέπει να ανασκαλίσουμε την σκέψη μας να ψάξουμε ψηλαφητά κι οδυνηρά την συνείδηση μας εμείς οι πολλοί που μάζ έκαμαν σε εφτά μόνον μέρες αυτό το απότομο, το βάνουσο μα λυτρωτικό ξύπνημα. Πρέπει να σκεφτούμε. Και ν' αποφασίσουμε μόνοι μας.

Χωρίς καθοδήγηση, χωρίς προδιαγραφμένα συνθήματα και ετοιμοπαράδοτες ιδεολογίες...

Αφού είμαστε καινούργιοι να πάρουμε καινούργιες αποφάσεις να γράψουμε καινούργια ιστορία να πάρουμε καινούργιους δρόμους. Να ξεχάσουμε, να θάψουμε τις πράξεις και την απραξία, τις ιδέες και τις ψεύτικες ιδεολογίες ενός ένοχου παρελθόντος. Κι αφού είμαστε οι πολλοί θα πρέπει να γυνή το δικό μας.»

Τα παιδιά μας, οι γενιές που θα 'λθουν, αναμένουν από μας να δράσουμε για να μην βρεθούν στην ίδια θέση με μας.. Μέσα από τις φωτιές τού Πενταδάκτυλου , τα χαλασμένα σπίτια, τα καμένα ληόδενδρα και ξηραμένα περβόλια, μέσα από τα αίματα και μνήματα και τα μαύρα φουστάνια των μανάδων πρέπει να βγει κάτι το καινούργιο. Αυτή είναι μία βροντόφωνη προσαγή τού παρόντος και τού μέλλοντος.

Τα κόκκαλα των παιδιών μας που θέρισαν οι σφαίρες από χέρι αδελφικό κι εκείνων που θανατώθηκαν από τους βδελυρούς συνεργάτες του αδελφικού χεριού αυτά τα κόκκαλα δεν θα βρουν ποτέ αναπαμό αν τα ξεχάσουμε, κι αν γυρίσουμε πίσω στην συνηθισμένη μας ζωή, στις συνηθισμένες μας ιδεολογίες, παρατάξεις και κόμματα ή στην παλιά μας ένοχη σιωπή μέσα σε μία ψεύτικη και εφήμερη καλοπέραση . Το χρωστάμε στους νεκρούς μας, στους εαυτούς μας, στον Άνθρωπο, στην Κύπρο να πάρουμε κάποια μαθήματα απ' όσα μάς έχουν συμβεί.

B: ΤΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

Μάθημα 1^{ov}: Πώς οι πολλοί υποφέρουν και πληγώνονται και πληρώνουν για τις πράξεις των λίγων. Πληρώνουν γι' αυτό που δεν έκαναν. Μα είναι και οι πολλοί ένοχοι γιατί το να μην κάνης τίποτε είναι κι' αυτό μία υπεύθυνη απόφαση, μία πράξη. Είναι όμως, πικρότερο, χειρότερο κι οδυνηρότερο να υποφέρεις γι' αυτό που δεν έκανες.

Μάθημα 2^{ov}: Πώς στην Κύπρο οι πολλοί είναι πραγματικά πολλοί αλλιώς δεν θα εύρισκε έδαφος ν' αναπτυχθεί ή ένοπλη επιβολή απόψεων. Ήταν όμως σκόρπιοι οι πολλοί και πρέπει να μαζευτούν, να οργανωθούν.

Μάθημα 3^{ov}: Πώς ή Κύπρος πρέπει να βασίζεται στις δικές της δυνάμεις για επιβίωση. Δυνάμεις είναι οι ένοπλες μα πιο πολύτιμες κι αποτελεσματικές είναι οι άοπλες: ή σωστή αντίληψη και δράση στο εσωτερικό και ή δημιουργία των σχέσεων εκείνων με το εξωτερικό που θα προάγουν τα συμφέροντα τής Κύπρου».

Μάθημα 4^{ov}: Πώς ή Ελλάδα δεν μπορεί για διάφορους λόγους να μάς υπεράσπιση.

Μάθημα 5^{ov}: Πώς ό λαός μας είναι μεν ηρωικός και τα παιδιά μας γενναία όταν υπερασπίζονται τα πάτρια: κατά βάθος όμως είμαστε ένας καλοσυνάτος, ειρηνικός λαός. Τα παιδιά μας προτιμούν την ειρήνη, την αδελφοσύνη, την ώριμη συζήτηση και συνεννόηση παρά το πόλεμο και την βία - όταν τους δίνεται ή ευκαιρία να διαλέξουν».

Μάθημα 6^{ov}: Πώς πρέπει συνεχώς να θυμούμαστε αυτό που ξέρουμε - ότι μόνοι μας σαν κράτος δεν μπορούμε να διεξάγουμε αποτελεσματικό πόλεμο με κανένα από' τους κοντινούς και μακρινούς μας γείτονες.»

Μάθημα 7^ο: Πώς τα εθνικά ιδανικά μας, όπως ήταν γεωγραφικά και με διοικητικές κράξεις καθορισμένα, φάνηκαν άχρηστα και βλαβερά.

Μάθημα 8^ο: Πως η πολιτιστική διαπαιδαγώγηση που παίρνουμε από βρέφη και ύστερα στα σχολεία μας είναι λανθασμένη και αταίριαστη στην ζωή και στον τόπο μας.

Μάθημα 9^ο: Πώς οι πολιτιστικοί μας προσανατολισμοί και κατ' επέκταση τα πολιτικά μας συνθήματα κι εθνικές επιδιώξεις, που πηγάζουν από την πολιτιστική διαπαιδαγώγηση που πήραμε, φάνηκαν όλα αυταπάτες και ψευδαισθήσεις μπροστά στην αλάθητη βάσανο της γυμνής πραγματικότητας κάτω από συνθήκες κλασσικής τραγωδίας.

Μάθημα 10^ο: Πώς πρέπει να πάρουμε σαν λαός τη ζωή μας από την αρχή. Κι έλαχε στη δική μας γενιά, ύστερα από τόσους αιώνες ιστορία, να καθορίσουμε τις βάσεις, τις ρίζες, τα ηθικά, πολιτιστικά κι εθνικά θεμέλια που θα διαμορφώσουν την μοίρα, τις επιδιώξεις, την ανοδική πορεία των Κυπρίων.

Γ: ΤΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Αφού πήραμε τα μαθήματα και αφού πρέπει εμείς οι πολλοί να αποφασίσουμε χρειάζεται η διατύπωση συγκεκριμένων συμπερασμάτων.

1. Η 15η Ιουλίου σαν επίθεση του επίσημου κι αναγνωρισμένου ελληνικού κράτους εναντίον της Κύπρου, και η αγωνιώδης αναμονή του Κυπρίου της 21ης Ιουλίου και της 15ης Αυγούστου έδειξαν αποτελεσματικά πως ή Κύπρος αποτελεί γεωγραφική πολιτική οντότητα που ανεπίσσει η οπισθοδρομεί υπάρχει ή δεν υπάρχει στην ώρα της κρίσης, μόνη της.

2. Οποιαδήποτε απόφαση για δράση πρέπει να είναι μέσα στα πλαίσια αυτής της αποδεδειγμένης ξεχωριστής οντότητας. Και δεν μπορεί να 'ναι οποιαδήποτε δράση αποτελεσματική αν δεν αναπτυχθούν πρώτα σ' όλους τους Κυπρίους με κατάλληλη διαπαιδαγώγηση οι σωστοί πολιτιστικοί προσανατολισμοί.

3. Επίσης οποιαδήποτε απόφαση για αποτελεσματική δράση πρέπει να λάβει υπόψη την κυπριακή πραγματικότητα.

Δ. Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΣ

1. Εις την Κύπρο κατοικούν άνθρωποι με διαφορετική εθνική καταγωγή ήτοι ελληνική, τουρκική, αρμενική, λιβανική (Μαρωνίτες). Και τούτο δεν μπορεί να αλλάξει.
2. Ιδιαίτερος αδύνατον να αλλάξει είναι το γεγονός της συνοικήσεως στην Κύπρο μιας μεγάλης κοινότητας τουρκικής καταγωγής.
3. Η Τουρκία έχει καταλάβει το 40% της Κύπρου δια της δυνάμεως των όπλων και είναι αδύνατο για τους Έλληνες της Κύπρου να διώξουν με τον ίδιο τρόπο τα τουρκικά στρατεύματα.
4. Με την κατάληψη των κυπριακών εδαφών ή Τουρκία επιβάλλει συστηματικά την διχοτόμηση της Κύπρου: "Βόρειος" και "Νότιος" Κύπρος με σκοπό να κατοικείται ή "Βόρειος Κύπρος" κυρίως από τους τουρκικής καταγωγής Κυπρίους. Τούτο αποσκοπεί στη μελλοντική ολοκληρωτική κατάληψη τού νησιού.
5. Διά τον σκοπόν αυτόν ασκείται καταναγκαστική μετακίνηση πληθυσμών ελληνικής και τουρκικής καταγωγής και κατάσχονται κατοικίες και περιουσίες εκτοπισθέντων κυπρίων ελληνικής καταγωγής.
6. Οι ξένες δυνάμεις ομαδικά - στον ΟΗΕ - καθώς και ή καθεμιά ξεχωριστά (συμπεριλ. και της Ελλάδας) δεν προτίθενται να επέμβουν για να βοηθήσουν τους Έλληνες της Κύπρου, να αποτρέψουν την διχοτόμηση ή την μετακίνηση πληθυσμών. Όλοι δηλώνουν ότι ή αντιμετώπιση του κινδύνου τούτου αφήνεται εις τους Έλληνες και Τούρκους της Κύπρου.
7. Η Τουρκία, όμως επενέβη και θα συνεχίσει την επέμβαση της (περιλαμβανομένων και πολεμικών επιχειρήσεων) για να επιβάλει τη διχοτόμηση ή είδος λύσεως πού να δίνει ξεχωριστά στη μειονότητα των Τουρκοκυπρίων σαν κοινότητα τα ίδια δικαιώματα με τους Ελληνοκυπρίους. Η τουρκική στρατιωτική παρουσία στη Κύπρο δεν πρόκειται να τερματιστεί εκτός αν ή Τουρκία ικανοποιηθεί ότι ό στόχος αυτός επετεύχθη.

Ε. ΤΑ ΑΙΤΙΑ

Η κυπριακή τραγωδία έχει πολλά και σύνθετα αίτια τα οποία μπορούν αναζητηθούν:

(α) Στη λειτουργία του διεθνούς συστήματος πολιτικών, στρατιωτικών και οικονομικών συμφερόντων.

(β) Στις επιδιώξεις, φιλοδοξίες και σχέσεις, πολιτικών ηγετών στην Κύπρο και το εξωτερικό.

(γ) Στην πολιτιστική κατάσταση (σκέψεις, αισθήματα, αντιλήψεις και προκαταλήψεις, ιδεολογίες, κ.τ.λ.) που επικράτησαν στην Κυπριακή κοινωνία σαν σύνολο και σε καθεμιά από τις υποδιαιρέσεις της δομής της κυπριακής κοινωνίας ξεχωριστά.

ΣΤ. ΣΤΟΧΟΙ ΚΙ ΕΠΙΔΙΩΞΕΙΣ

Έχουμε υπόψη μία πραγματικότητα. Με την ψυχρή και αντικειμενική ευρύτητα της επιστήμης αναλύουμε τα αίτια της σημερινής τραγωδίας. Αναπόφευκτα μας εμψυχώνει και μας εμπνέει μια μακράιωνη παράδοση θετικής και δημοκρατικής σκέψης που σμιλεύτηκε από ατελείωτους αγώνες για την προάσπιση της ελευθερίας και της ανθρώπινης αξιοπρέπειας. Μα πάνω απ' όλα μας καθοδηγεί, την ώρα που καθορίζουμε τις επιδιώξεις μας, μια απεριόριστη και ασύστολη αγάπη για τον τόπο μας.

Έχουμε σαν στόχους :

1. Να απελευθερωθεί το κομμάτι της πατρίδας μας που μας πήραν οι ξένοι εισβολείς - να φύγουν τα Τουρκικά στρατεύματα.

2. Να διασφαλισθούν συνθήκες δημοκρατικού πολιτικού βίου ώστε να αποκλείεται ή επανάληψη της 15ης Ιουλίου, 1974.

3. Να διαμορφωθούν τέτοιες σχέσεις με άλλους λαούς που να προωθούνται μόνον τα συμφέροντα της Κύπρου σαν ξεχωριστής γεωγραφικής, πολιτικής, οικονομικής και πολιτιστικής οντότητας, εντός των πλαισίων των διεθνών τάσεων και εξελίξεων.

4. Να διαμορφωθούν στην πατρίδα μας συνθήκες πολιτικού και κοινωνικού βίου ώστε να μην χρειάζονται στρατιωτικές δυνάμεις - ξένες ή δικές μας - και να προχωρήσουμε έτσι στην Ανοδική πορεία τής οικονομικής, κοινωνικής και πνευματικής ανάπτυξης που είχαμε αρχίσει.
5. Να ετοιμασθεί και διαπαιδαγωγηθεί ο λαός πολιτιστικά και πνευματικά για να δεχθεί και αγωνισθεί για τους σωστούς στόχους που επιβάλλονται από την σημερινή πραγματικότητα και από την αλύγιστη θέληση για μία ενωμένη και λεύτερη Κύπρο που να εξασφαλίζει ένα καλύτερο και ειρηνικό μέλλον για όλους τους Κυπρίους.

Ν. Συμεωνίδης Η. Ρεωγιόπουλος Τάκης Κουής Α. Μάτσης
ΑΒΥΚΚΟΝΙΑ 4/12/74
Π. Λύβιος Ση Νικητής
Κ. Παπαγεωργίου Ι. Παγιάτζης
ΒΕΟΝΤΩΣ ΚΕΡΡΑΙΑΚΩΝ